

Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tárgy: A Székesfehérvári Törvényszék 7.Bpkf.121/2020. végzése elleni alkotmányjogi panasz

Ügyszám: IV/1012-3/2020

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01012-5/2020	
Érkezett: 2020 AUG 17.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § szerint az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Alulírott

[REDACTED], kerem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2020. évi március hó 18. napján hozott 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzés alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 43. §-a (1) bekezdésében foglaltak alapján semmisítse meg, kiterjedő hatállyal a Székesfehérvári Járásbíróság 2020. évi február hó 5. napján hozott 4.Bpk.1073/2019/9 számú végzésre, a Székesfehérvári Járásbíróság 2019. évi január hó 25. napján kelt 4.Bpk.915/2018/8. számú végzésre, a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. évi június hó 27. napján hozott 1.Bpkf.139/2019/9 számú végzésre,- mivel az sérti Alaptörvény B) cikk (1), XV. cikk (1)(2), XXVIII. cikk (1),(7) bekezdését, egyúttal az Abtv. 43. §-a (2) bekezdésében foglaltak alapján kötelezze, a Székesfehérvári Törvényszéket az új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára, illetőleg arra, hogy az Abtv. 43§-a (3) bekezdése alapján az új eljárásban az Alkotmánybíróság határozata alapján járjon el.

1. Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1.a) A pertörténet és a tényállás ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2018. szeptember 16. napján kelt, 2018. október 17. napján kelt, 2018. december 18. napján kelt beadványaiban, kértem a már korábban meghozott összbüntetéseim megsemmisítését, és az 1-7. szám alatt részletezett ítéletek, új összbüntetésbe foglalását, az Alkotmánybíróság 10/2018 AB (VII.18.) határozatra hivatkozva.

1. Soproni Városi Bíróság 2012. május 10 napján kelt B.99/2011/97, illetve a Győri Törvényszék 3.Bf.204/2012/18. számú, 2012. szeptember 24. napján jogerőre emelkedett ítéletével 1rb. orgazdaság büntette (1978. évi IV. tv. 326 §(1)-(5) bekezdés d/pont) miatt 4év börtönfokozatú szabadságvesztés büntetésre, valamint mellékbüntetésként 4év közügyektől eltiltásra ítélte.
Bűncselekmény elkövetési ideje 2010. július és augusztus hónapjai.
2. Székesfehérvári Járásbíróság 2014.március 14. napján kelt 3.B.568/2013/100. számú és 2014.március 17. napján jogerőítéletével 5rb. csalás büntette (Btk. 373.§ (1) (3) bekezdés a/ pont) 5rb. egyedi azonosító jellel visszaélés (Btk. 347.§ (1) a/pont) 1rb. hamis magánokirat felhasználás vétsége (Btk 345.§) miatt 2év 10hó börtönfokozatú szabadságvesztés büntetésre, és mellékbüntetésként 1év közügyektől eltiltásra ítélte.

- Bűncselekmény elkövetési ideje 2006. december 18. napja.
3. Székesfehérvár Járásbíróság 2012.október 11. napján kelt 10.B.743/2012/8 számú és a Székesfehérvár Törvényszék 2.Bf.15/2013/48. számú, 2015. szeptember 23. napján jogerőre emelkedett a vádlott közúti veszélyeztetés büntette (Btk.234.§ (1) bekezdés) miatt 1év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésként 3év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.
Bűncselekmény elkövetési ideje 2010. július 19. napja.
 4. Székesfehérvár Járásbíróság 2014.december 8. napján kelt 16.B.503/2014/12. számú és a Székesfehérvár Törvényszék 2.Bf.15/2013/48. számú 2015. szeptember 23. napján jogerőre ítéletével 1rb. egyedi azonosító meghamisítása büntette (Btk. 347.§ (1) bekezdés) miatt 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 1év közügyektől eltiltásra ítélte.
Bűncselekmény elkövetési ideje 2011.február 11. napja.
 5. Székesfehérvári Városi bíróság 2009. december 17. napján kelt 7.B.1392/2008/3. számú és a Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság1.Bf.82/2010/3. számú 2010. május 18. napján jogerős ítéletével, 1rb. csalás büntetében, mint bűnsegédet (Btk. 318.§ (1) bekezdés (5) bekezdés a/pont) mondta ki bűnösnek. Ezért 1év 6 hó börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 2év próbaidőre felfüggesztette.
Bűncselekmény elkövetési ideje 2004. január hónapja.
 6. Budapesti II. és III. ker. Bíróság 2008.június 30. napján kelt 6.B.1737/2006/19. számú és a Fővárosi Bíróság Bf.10055/2008648. számú 2009. május 18. napján jogerős ítéletével, 1rb. csalás büntetében (Btk. 318. § (1) bekezdés (5) bekezdés a/pont), 1rb. közokirat hamisítás büntetében, (Btk. 274. § (1) bekezdés c/pont) és 1rb. magánokirat hamisítás (Btk. 276. §) mondta ki bűnösnek, 1év 2 hónap börtönbüntetésre ítélte, 200.000,Ft pénzmellékbüntetést szabott ki vele szembe, a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3év próbaidőre felfüggesztette.
Bűncselekmény elkövetési ideje 2004. július 13.
 7. Székesfehérvári Járásbíróság 2014. március 28. napján jogerőre emelkedett 15.B.571/2013/61. számú ítéletével 10hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 2év próbaidőre felfüggesztette.
Bűncselekmény elkövetési ideje 2004. okt.11. 2004. jún.6. –nov.3. 2005. nov. 17.

Az 1-4. sorszám alatti ítéleteket a Székesfehérvári Járásbíróság 2016. március 18. napján jogerős 15.Beü.919/2016/20. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta, és tartalmát 5év 6 hónapban állapította meg, az akkor még hatályos Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény (a továbbiakban:Btkátm.) 3. §.a, mely szerint ha az összbüntetésbe foglalandó ítéletek közül legalább egy a Btk. hatálybalépését követően emelkedett jogerőre, a Btk. 93-96. §-át kell alkalmazni. E büntetés utolsó napja 2017. szeptember 24. napja volt.

Az 5-6. sorszám alatti ítéleteket a Soproni Városi Bíróság 2012. május 10 napján kelt B.99/2011/97, illetve a Győri Törvényszék 3.Bf.204/2012/18. számú, 2012. szeptember 24. napján jogerős határozata rendelte el. Ezen ítéleteket a Székesfehérvári Járásbíróság 2013. augusztus 13. napján kelt 3.Beü.218/2013/11. számú, és a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság Bkf.355/2013/2. számú 2013. szeptember 19. napján jogerős összbüntetési ítéletével, 1év 9 hónap börtönfokozatú szabadságvesztésben állapította meg. ennek az ítéletnek a kezdőnapja 2019. július 25. napja, kitöltése 2021. április 24. napja.

A 7. sorszám alatti még büntetés végrehajtását a Zirci Járásbíróság B.65/2015/52. számú 2017. január 18. napján kelt és a Veszprémi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.152/2017/5. számú 2017. június 26. napján jogerős határozatával rendelte el. Ezen büntetés még végrehajtásra vár. A büntetés kezdőnapja 2021. április 25. napja, míg kitöltve szabadulása 2022. február 24. napján esedékes.

A kiszabott büntetéseket ezen ítéletek alapján 2015. február 6. napjától folyamatosan töltöm.

A fent leírtakból megállapítható, hogy **valamennyi összbüntetésbe foglalni kért alapítélettel elbírált cselekményét a Btk. hatályba lépése előtt, azaz 2013.július 1. követtem el**, azonban az is látható, hogy a 2) 3) 4) sorszámú ítéletek csak 2013. július 1. napját követően emelkedtek jogerőre.

Az Alkotmánybíróság 10/2018. (VII.18.) Abt.-ban megállapította, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatályba lépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. tv 3§-a-„Ha az összbüntetésbe foglalandó ítéletek közül legalább egy a Btk. hatályba lépését követően emelkedett jogerőre, a Btk. 93-96. §-át kell alkalmazni.” –alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette.

Az Abh. [78] bekezdése rögzíti, hogy azon elítéltek esetében, akiknek a jogerős ítéleteit a megsemmisített rendelkezés alkalmazásával a bíróságok összbüntetésbe foglaltak, és így a büntetésük súlyosabb lett, mintha annak tartamát a megsemmisített rendelkezés alkalmazása nélkül állapították volna meg, az Alkotmánybíróság - amennyiben az egyéb törvényi feltételek teljesülnek - indokoltnak tartja az összbüntetési eljárás megengedését az új Be. 840. § alapján a Btkátm. 3. §-a, azaz releváns törvényi rendelkezés megsemmisítésére tekintettel.

A hivatkozott Abh. [79] bekezdése szerint pedig a Btkátm. 3. §-a szerinti alkalmazási szabály megsemmisítését követően az eljáró bíróságok a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva hozhatnak döntést arról, hogy az adott összbüntetési vagy utólagos összbüntetési eljárásban a régi Btk. vagy a Btk. összbüntetési szabályai tartalmazzak-e enyhébb rendelkezéseket az elítéltre nézve, és ezért az egyes esetekben melyik büntető törvény alkalmazandó. A büntető törvénykönyv időbeli hatályának értelmezése tekintetében a bírói gyakorlat alakította ki azt az értelmezési szabályrendszert, amely különös jelentőséget nyert a 2012. évi C. törvény, vagyis a Btk. hatálybalépése során, és amely jelen esetben, a Btkátm. 3. §-a megsemmisítése következtében is irányadó.

Tekintettel a fent előadottakra, mivel valamennyi alapítélettel érintett cselekményem 2013. július 1. napját megelőzően követtem el, és esetemben a hivatkozott összbüntetési ítélet 2016. március 18. napján történt meghozatalakor nem történhetett meg, a cselekmények elkövetési idejére figyelemmel a Btk, 2, §-a szerinti vizsgálat, így a Be.840. § alapján a fent hivatkozott és már összbüntetésbe foglalt alapítéletek ismételt összbüntetésbe foglalására tettem indítványt és kértem, hogy az összbüntetést az 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) rendelkezései alapján folytassák le, mivel a régi Btk. rendelkezései rám nézve kedvezőbbek, **nemcsak a kisebb ítéletekből való elengedés mértéke, hanem például az ismételt összbüntetésbe foglalás lehetősége miatt is.**

A Székesfehérvári Járásbíróság 2019. évi január hó 25. napján kelt 4.Bpk.915/2018/8. számú végzése összbüntetésbe foglalási indítványomat elutasította. (Melléklet/1)

Btk 93.§ (1) bekezdése alapján „Ha az elkövetőt több, határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélik, a jogerősen kiszabott büntetéseket – törvényben meghatározottak szerint – összbüntetésbe kell foglalni, ha az elkövető valamennyi bűncselekményt a legkorábbi elsőfokú ítélet kihirdetését megelőzően követte el.” Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az 1-7, jogerős ítéletekre esetemben nem áll fenn, de az 1-4 sorszámú ítéleteket a hatályos Btk. szerint összbüntették, és annak újra összbüntetésbe foglalását az Abh. alapján el lehet készíteni, és a 7 sorszámú ítélet, mely még

végrehajtásra vár, mind az 1-4. sorszámú ítéletek 15.Beü.919/2016/20. számú összbüntetésével, mind az 5-6. sorszámú korábban meghozott, a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság Bkf.355/2013/2. számú 2013. szeptember 19. napján jogerős összbüntetési ítéletével kvázi halmazatban áll.

A Bíróság a végzés indokolásában hivatkozott a megsemmisített 2012. évi CCXXIII. tv 3§-a, de az Abh. szerint annak értelmezése, az eljáró bíróságok feladata, hogy a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva hozhatnak döntést arról, hogy az adott összbüntetési vagy utólagos összbüntetési eljárásban a régi Btk. vagy a Btk. összbüntetési szabályait alkalmazzák.

Az Alkotmánybíróság **10/2018 (VII. 18.) AB határozat [65]**. pontja kifejtette, hogy a jogalkotó a Btkátm. 3. §-ával a súlyosabb szabályok bevezetését nem bízta a jogalkalmazásra – vagy is nem tette lehetővé, hogy az eljáró bíróságok a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdései alapján maguk döntsék el, hogy **a cselekmény elkövetése idején vagy a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő törvény tartalmaz-e enyhébb rendelkezéseket az elítéltre nézve**, ezért az egyes esetekben melyik alkalmazandó - hanem arról a Btkátm. 3. §-ával rendelkezett, ezzel rámutatott, a **Btk. 2. § (1)–(2) bekezdései alapján történő vizsgálat szükségességére**, melyet jelen esetben az **elsőfokú bíróság elmulasztott megtenni** és lényegében az Abh. által megsemmisített Btkátm. 3. § alapján válaszolta meg azt a kérdést, hogy a **jelen esetben** a régi vagy az új Btk. rendelkezéseit kell alkalmaznia, **nem** azt **vizsgálta**, hogy melyik büntető törvény rendelkezései **kedvezőbbek rá nézve**, mivel a cselekmények elkövetési ideje a bíróság álláspontja szerint semmilyen relevanciával nem bír, kizárólag azt vizsgálta a bíróság, hogy mikor nyílt meg az összbüntetésbe foglalás lehetősége.

Itt megemlítenéd, hogy az **elsőfokú** bíróság elutasító végzésének meghozatalakor, **2019. január 25.** napján a Kúria 2/2019. számú BJE határozata még nem került meghozatalra.

A **másodfokon** eljáró Székesfehérvári Törvényszék **2019. június 27** napján meghozott 1.Bpkf.139/2019/9 számú ítéletében, indítványomat elutasította és indoklása szerint az elsőfokú bíróság „kifejezetten részletes, meggyőző és jogszerű indoklásával a maga részéről messzemenően egyetértett.” (Melléklet/2)

Álláspontom szerint, ezen indokok alapján a másodfokú bíróság tévesen vonta le a következtetést, amikor az elsőfokú bíróság döntését nem utasította el, és nem kötelezte az ismételt összbüntetési eljárás Be. 840. § alapján történő lefolytatására. Indítványomat a Székesfehérvári Törvényszék kizárólag a két eljárás elbírálása között hatályba lépő, a Kúria 2/2019 Jogegységi döntése az összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jogi szabályokról szóló határozata alapján utasíthatta volna el, amit a bíróságoknak nem adott mérlegelési lehetőséget, hogy a régi Btk. vagy a Btk. szabályait alkalmazza azon esetekben, amikor „az összbüntetésbe foglalandó ítéletek között van olyan, amely alapjául szolgáló cselekmény elkövetési ideje a régi Btk. hatálya idejére esik. Tehát nem volt törvényi alapja annak, hogy a bíróság az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazza a jelen eljárásban.

1/2020. (I.2.) AB határozata kimondta „hogy az összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jogi szabályokról szóló 2/2019. Büntető jogegységi határozat alaptörvény-ellenes, ezért a jogegységi határozatot a Magyar Közlönyben történt közzétételére, 2019. június 25. napjára visszaható hatállyal megsemmisíti.” és „elrendeli az összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jogi szabályokról szóló 2/2019. Büntető jogegységi határozat alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.”

Ennek megfelelően a Székesfehérvári Járásbíróság lefolytatta a felülvizsgálati eljárást, és azt 2020. évi február hó 5. napján hozott 4.Bpk.1073/2019/9 számú végzésben, ismét elutasított. (Melléklet/3)

A bírói indoklás megjegyezte, hogy ezen vizsgálat során figyelembe vette a 2/2019. BJE határozat alaptörvény ellenességét, annak megsemmisítését, és az elrendelt összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jogi szabályokról szóló 2/2019. Büntető jogegységi határozat alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

Továbbá rögzítette, hogy a felülvizsgálat kiterjed a korábban meghozott jogerős összbüntetési (15.Beü.919/2016/20, 3.Beü.218/2013/11, 4.Bpk.915/2018/8) eljárásokra is, de továbbra is fenntartotta azon korábbi bírói gyakorlattal hozott ítéletét, miszerint a az összbüntetésbe foglaláskor továbbra is az eljárás lefolytatása idején hatályos jogszabály Btk 93.§ (1) bekezdését kell alkalmazni, a Btk.2.§-ának nincs jelentősége. Az eljáró bíróság továbbra sem mérlegelte, hogy a kétféle, időben egymást követő anyagi jogi rendelkezések közül melyik alkalmazandó, hanem mérlegelés nélkül a szigorúbb hatályos Btk.-t alkalmazta, fenntartva az alaptörvény-ellenes helyzetet.

Már pedig az Alkotmánybíróság a Abh. [22] indokolása kifejtette, hogy "Az összbüntetésről a Btk. a büntetés kiszabására irányadó anyagi jogi szabályok között rendelkezik, ennek ellenére az összbüntetés megállapítása nem tekinthető klasszikus értelemben vett büntetéskiszabásnak. Az összbüntetés szabályainak az alkalmazása során a bíróság az alapítéletekkel kiszabott jogerősbüntetések veszi alapul, azok felülbírálatára, újraértékelésére azonban nincs lehetősége. ... Az összbüntetést a bíróság állapítja meg. Annak ellenére, hogy az összbüntetés alkalmazása nem minősül a klasszikus értelemben vett büntetéskiszabásnak, mégis az összbüntetési ítélet lesz az a bírósági döntés, amely az elítélt által letöltendő szabadságvesztés tartamát meghatározza, amely alapján az elítélt a büntetést tölti. Ebben a kettősségben ragadható meg a jogintézmény sajátossága: az összbüntetés valójában olyan büntetéskiszabás, amely felülírja a jogerős ítéletek jogkövetkezményekkel kapcsolatos rendelkezéseit és megállapítja a letöltendő szabadságvesztés mértékét anélkül, hogy a terhelt bűnösségéről maga döntést tartalmazna. [...] **Az összbüntetés épp annak a biztosítója, hogy egyes elkövetők ne kerüljenek hátrányosabb helyzetbe a többiekhez képest** azért, mert esetükben **eljárásjogi akadályok lehetetlenné tették az egységes büntetés-kiszabást és a halmazati büntetés alkalmazását.** [...] Az összbüntetés célja az, hogy a **terhelt utólag olyan helyzetbe hozza, mintha a különböző eljárásokban elbírált cselekményeit** a Btk. kötelezőszabályának megfelelően **egy eljárásban elbírálván halmazati büntetéssel sújtották volna.**

A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2020. évi március hó 18. napján hozott 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzéssel ismét elutasította. (Melléklet/4)

A Székesfehérvári Törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozik, arra, miszerint az elkövetéskori helyzetre továbbra sem lehet visszatérni, és hogy a jelenleg hatályos Btk. rendelkezései az irányadók, ezért azt mellőzi a másodfokú határozatból.

Meg vizsgálta 1-4. sorszámú, és a 5-6 sorszámú, büntetések kvázi halmazati viszonyát, ami sajnos nem áll fenn, de 7 sorszámú ítéletet továbbra sem vonták összbüntetésbe. A bíróságnak hivatalból vizsgálnia kellett volna az észlelt „kvázi halmazat” fennállását, hiszen az egész eljárás lényege az volt, hogy a Btk-át. időszakában készült összbüntetéseket jogilag rendezze.

A 7 sorszámú ítélet mind az 1-4. sorszámú ítéletek 15.Beü.919/2016/20. számú összbüntetésével, mind az 5-6. sorszámú korábban meghozott, a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság Bkf.355/2013/2. számú 2013. szeptember 19. napján jogerős összbüntetési ítéletével kvázi halmazatban áll.

Továbbá a Székesfehérvári Törvényszék nem vizsgálta meg a korábban meghozott 15.Beü.919/2016/20. és a Bkf.355/2013/2. az ítéleteket, arra való hivatkozással, hogy a Székesfehérvári Főügyészi indítvány szerint ez nem feladata a felülvizsgálati eljárásnak, mivel nem a BJE hatálya idején készültek.

Esetemben pont az eljárásorozatot kiváltó ítéleteket nem vizsgálta. Véleményem szerint az Alkotmánybíróságnak a 10/2018 AB (VII.18.) AB határozata és a 1/2020 (I.2.) AB határozata célja az volt, hogy senki ne kerüljön joghátrányba azért, mert a korábban meghozott összbüntetési ítéleteket 2012.évi CCXXIII. törvény 3.§-át alkalmazva készültek. Ezzel véleményem szerint alkotmány-ellenes döntést született.

1.b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Összbüntetési kéresemet a Székesfehérvári Járásbíróság 2019. évi január hó 25. napján kelt 4.Bpk.915/2018/8 végzéssel elutasította. A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. évi június hó 27. napján hozott 1.Bpkf.139/2019/9 számú végzése már a 2/2019 BJE határozatra hivatkozva az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az 1/2020.(I.2.) AB határozat alapján a Székesfehérvári Járásbíróság lefolytatta a felülvizsgálatot 2020. évi február hó 5. napján hozott 4.Bpk.1073/2019/9 számú végzésében, újból elutasította az összbüntetési kérelmet, még mindig ragaszkodva a Btkátm. időszakára vonatkozó törvényekre, illetve a jelenleg hatályos Btk.-ra hivatkozva.

A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2020. évi március hó 18. napján hozott 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzéssel ismét elutasította.

A Kúriának is megküldtem az iratokat, de kétszer is elutasítottak, azzal, hogy nem foglalkozik összbüntetésekkel.

Nyilatkozom, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve nem kezdeményeztem ilyen formán perújítást az ügyben.

1.c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A 2020. évi március hó 18. napján hozott 7.Bpkf.121/2020/3. számú végzését, 2020 április 5.napján vettem át. Az Alkotmánybíróság a panaszomat 2020. június 4-én érkezett. Nyilatkozom, hogy az Abtv. 30.§ (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő megtartásra került.

Az Alkotmánybíróság 2020. július 3.-án kelt hiánypótlási felhívását 2020. július.15 napján vettem át. Nyilatkozom, hogy az Abtv. 55. § (3) bekezdése a 30 napos határidő megtartásra került a hiányosságok pótlására.

1.d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi sérelem a panaszt benyújtó személy jogait érinti.

1.e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta alkotmányjogi jelentőségű kérdés

„Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvénynek a Magyarország jogállami jellegét deklaráló B) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz alaptörvényben biztosított jogot, ugyanakkor a jogállamiság részét képező jogbiztonságból fakadó visszaható hatály tilalmát és a kellő felkészülési idő követelményét az Alkotmánybíróság az alanyi alapjogokhoz, illetve azok érvényesüléséhez közvetlenül kapcsolódó elvként ismeri el.

Az általam elkövetet cselekmények mind a régi Btk. hatálya alatt történtek. A felülvizsgálatban eljáró bíróságok azokat határozott kéresemre sem semmisítették meg, tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság a 10/2018. (VII.18.) számú határozatával megsemmisítette a jelenleg hatályos Btk., a 2012. évi C. törvény hatályba lépéséhez kapcsolódó rendelkezésekről szóló 2012.évi CCXXIII. törvény 3.§-át, annak alaptörvény-ellenessége miatt, ugyanis az, az elnehezítő, hátrányos tartalmával sértette a visszaható hatály tilalmát, és így a jogbiztonság, kiszámíthatóság, előre láthatóság követelményét.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

2.a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

„B) cikk(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„IV. cikk (2) Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.”

„XV. cikk (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

A Btk. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„93. § (1) Ha az elkövetőt több, határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélik, a jogerősen kiszabott büntetéseket – törvényben meghatározottak szerint – összbüntetésbe kell foglalni, ha az elkövető valamennyi bűncselekményt a legkorábbi elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetését megelőzően követte el.”

„93. § (4) Nem foglalható összbüntetésbe

a) a korábban már összbüntetésbe foglalt büntetés,”

2.b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alkotmánybíróság az Abh. határozatában [59][60][62][63] bekezdéseiben indokolta meg, hogy a Btkátm. 3. §-a miért nem áll összhangban az Alaptörvény B.cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság követelményével. A jogállamiságból fakadó követelmény a jogbiztonság és anulla poena sine lege praevia jogelv, vagyis a VI.cikk (2) bekezdése alapján senkit nem lehet olyan jogszabályi rendelkezés alapján büntetéssel sújtani, amely a cselekmény elkövetésekor még nem volt hatályos.

Az alkotmánybíróság ezen felül rendelkezett a Btkátm 3. §-a megsemmisítéséről, és annak hatályba lépését (Abh. [66][67][68][69]) követően arról, „hogy valamennyi olyan elítélt számára megnyílik a lehetőség az összbüntetésbe foglalással összefüggő indítvány (ismételt) előterjesztésére, akiknél a bíróság a megsemmisített rendelkezést alkalmazva korábban elutasította az összbüntetésbe foglalásra tett indítványt, illetőleg összbüntetést – ugyancsak a Btkátm. 3. §-ára figyelemmel – hivatalból nem állapított meg..” (Abh.[77][78][79]).

Továbbá az Alkotmánybíróság a Abh. [22] indokolása kifejtette, hogy "Az összbüntetésről a Btk. a büntetés kiszabására irányadó anyagi jogi szabályok között rendelkezik, ennek ellenére az

összbüntetés megállapítása nem tekinthető klasszikus értelemben vett büntetéskiszabásnak. Az összbüntetés egy olyan „garanciális” rendelkezés, melynek [...]célja az, hogy a **terheltet utólag olyan helyzetbe hozza, mintha a különböző eljárásokban elbírált cselekményeit** a Btk. kötelezőszabályának megfelelően **egy eljárásban elbírálva halmazati büntetéssel sújtották volna**. Az összbüntetés épp annak a biztosítéka, hogy egyes elkövetők ne kerüljenek hátrányosabb helyzetbe a többiekhez képest azért, mert esetükben eljárásjogi akadályok lehetetlenné tették az egységes büntetés-kiszabást és a halmazati büntetés alkalmazását. [...]

Az indítványom alapján az eljáró bíróságok a Btk. rendre alkalmazásával kizárta annak a lehetőségét, hogy az esetem vonatkozásában az 1978. évi IV. törvényrendekezései kerüljenek alkalmazásra, holott az alapítéletekkel elbírált cselekmények elkövetési idején (2004-2011) a Btk. rendelkezései és az utóbb megsemmisített Btkátm. 3. §-a még nem léptek hatályba.

A bíróságok nem folytatták le a Btk. 2. §-a értelmében annak a vizsgálatát, hogy a bűncselekményt az elkövetése vagy az elbírálása idején hatályban lévő büntetőtörvény szerint kell elbírálni, tekintettel arra, hogy rám nézve melyik hoz kedvezőbb ítéletet, - hanem mindenfajta mérlegelési tevékenység nélkül a hatályos Btk. és lényegében a megsemmisített Btkátm. 3. §-át alkalmazta. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményéből levezethető módon a sérelmezett bírósági döntések álláspontom szerint sértik a jogbiztonságot, a kiszámíthatóság garanciáját és a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmát.

Továbbá 2012. évi CCXXIII. tv 3§-ának téves alkalmazás miatt, „Ha az összbüntetésbe foglalandó ítéletek közül legalább egy a Btk. hatálybalépését követően emelkedett jogerőre, a Btk. 93-96. §-át kell alkalmazni”.nem készítették el a 7. sorszámú ítéletem összbüntetését az 1978. évi IV. törvényrendekezéseinek megfelelően.

A büntető jogtudományban, alapelv szerint egy büntető jogszabály két esetben alkalmazható a hatálybalépése előtt elkövetett cselekményekre, vagyis egy büntetőtörvénynek csak két esetben van visszaható ereje: (1) ha a korábban bűncselekménynek nyilvánított cselekményt az új törvény már nem minősíti bűncselekménynek vagy (2) ha a bűncselekmény ugyan büntetendő az új büntetőtörvény szerint is, de enyhébben, mint az elkövetéskori törvény szerint, ezt az Abh [61] bekezdése is rögzíti. **A főszabály tehát, hogy a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni.**

Az 1-4 sorszámú jogerős összbüntetési ítéletem, a hatályos Btk. szerint készült, amit az eljárások során továbbra is mérlegelés nélkül hatályba tartottak. Véleményem szerint, ha a bíróságok nem mérlegelik, hogy a kétféle, időben egymást követő anyagi jogi rendelkezések közül melyik alkalmazandó, hanem a szigorúbb újat alkalmazzák, akkor fenntartják az alaptörvény-ellenes helyzetet, melyek a bíróságok a saját korábbi döntéseikre, mint bírói gyakorlatra hivatkozva sem követhetnek alaptörvény ellenes gyakorlatot.

A büntető törvénykönyv időbeli hatályának értelmezése tekintetében egyes bíróságok elkövetéskori törvény szerint hozzák meg ítéleteiket, mint

- Sárospatai Járásbíróság 7.Bpk.228/2018/5.

- Szombathelyi Törvényszék Bpkf.422/2018/8.

- Debreceni Ítéltábla Bpkf.III.24/2019/4.

- Bicskei Járásbíróság Bpk.124/2018/10

- Fővárosi Törvényszék 26.Bpk.925/2018/3

- Győri Járás Bíróság Bpk.644/2018/12

- Pesti Központi kerületi Bíróság Beüf.686./2017/4

- Szegedi Ítéltábla Bpkf..III.727/2018/4

Az AB határozat megsemmisítő rendelkezését követően a Kúria jogegységi határozat (2019.június 25. napján) **jogalkotással** pótolta,- Alaptörvény C/cikk(1) bekezdését ellenesen a hatályos büntetőjogi szabályozásból hiányzó azon konkrét szabályát, amely alapján megállapítható volt, hogy a régi Btk. vagy a Btk. összbüntetési szabályait kell alkalmazni, ha nem valamennyi érintett ítélet a Btk. szabályai alapján született és a Btk. hatályba lépését követően emelkedett jogerőre.

Az Alkotmánybíróság 1/2020. (I.2.) AB határozata a BJE alaptörvény ellenességét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és C) cikk (1) bekezdése vonatkozásában is megállapította. Az indoklás [37] bekezdés rámutatott, hogy „ ... **a jogegységi határozat – a bíróságokra nézve általánosan kötelező** erejéből fakadó normatív jellege ellenére is – **bírói döntés, amely előtt korlát áll. Ez a korlát pedig – elsősorban az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdéséből is következően – nemcsak alkotmányos múltunkban, hanem a jelenben sem léphető át. A jogszabály-értelmezés** természetszerűen visel magán olyan jegyeket, melyeken keresztül e tevékenység – különösen **a Kúria esetében – a jogalkotás határán járhat, de ez a jogszabályoknak való alárendeltségen nem változtat.** A jogértelmezésre – akár az adott jogvitához kötődően, akár, mint jelen esetben a tartós jogalkalmazási gyakorlat egységének biztosítására irányulóan – csak a jogi szabályozás keretei között kerülhet sor. **A bírói hatalom tehát alapvetően és közvetlenül nem veheti át a jogalkotás funkcióját egyik – a hatalommegosztás rendjében erre feljogosított – szervtől sem** (Indokolás [27]–[29]).”

Az így megnyílt felülvizsgálatok alapján hozott érdemi döntésekről nincs tudomásom, de a korábban Abh alján meghozott, fentebb **említett végzések** alapján megállapítható, hogy joghátrányba kerültem azok **alanyaival**., mivel az eljáró bíróságok a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva hozhattak döntést arról, hogy az adott összbüntetési vagy utólagos összbüntetési eljárásban a régi Btk. vagy a Btk. összbüntetési szabályai **tartalmazzak-e enyhébb rendelkezéseket** az elítéltre nézve, így Alkotmány XV.(1)(2) bekezdése szerinti alkotmányos jogom sérült.

Véleményem a szerint a bíróságoknak az eljárást a Büntető eljárásról szóló 2017.évi XC. törvény Be.837.§ 839§, és a 840§-ban foglaltak alapján kellett volna lefolytatniuk. Ezen indokok alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy fent említett ügyemben folytassa le vizsgálatot.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

3.a) Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

3.b) Nyilatkozom, hogy jogi képviselet nélkül járok el.

3.c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet/5)

3.d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Melléklet/1 Székesfehérvári Járásbíróság 2019. évi január hó 25. napján kelt 4.Bpk.915/2018/8. számú végzés

Melléklet/2 Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. évi június hó 27. napján hozott 1.Bpkf.139/2019/9 számú végzés

Melléklet/3 Székesfehérvári Járásbíróság 2020. évi február hó 5. napján hozott 4.Bpk.1073/2019/9 számú végzés,

Melléklet/4 Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2020. évi március hó 18. napján hozott 7.Bpkf.121/2020. számú végzés

Melléklet/5 Adatvédelmi nyilatkozat

Melléklet/6 Székesfehérvári Járásbíróság, 2016. évi április hó 28. napján hozott 15.Beü.Bkf.919/2015/20 számú végzés

Melléklet/7 Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2013. évi szeptember hó 19. napján hozott .Bkf.335/2013/2 számú végzés

